

waarnemingen vogelwerkgroep 2016 en 2017

Januari/februari 2016

Zou het dezelfde groep van twintig sijzen zijn die in november in het Reigersbos is gezien en nu in februari weer? Het is in elk geval gezellig. In dit deel van het land zijn sijsjes echte wintergasten; broeden doen ze bij voorkeur in naaldbossen. Nog zo'n wintergast is de koperwiek: in het Landgoedbos is een groepje van 15 van deze fraaie lijsterachtigen gespot.

De overwinterende smienten zijn nog steeds met een paar honderd. IJsvogel en grote zilverreiger lieten zich ook in februari weer zien. Een van de Carolina-eenden (een kleurrijke exotische soort, ongetwijfeld ontsnapt uit gevangenschap) die vorig voorjaar in het polderpark hebben gebroed, is nu ook weer in beeld.

En in januari is er een vogel in het park gespot waar menig vogelaarshart sneller van gaat kloppen: een roerdomp!

Maart 2016

Maart is in de vogelwereld een overgangperiode: veel wintergasten zijn er nog, terwijl intussen de eerste zomergasten arriveren en de standvogels al volop in de weer zijn met het bouwen van nesten. In maart houden we dan ook de laatste wintervogeltelling en de eerste vroege ochtendronde om de broedvogels te inventariseren.

De smienten die met een paar honderd in het park overwinteren, hebben nog geen haast om naar hun broedgebieden op de toendra te vertrekken. Er hangen ook nog steeds koperwieken en sijzen rond.

Het baggerdepot ten noorden van de moerastuin is een echt wetland in het klein aan het worden, met bijbehorende soortenrijkdom. We zagen er tientallen grauwe ganzen (voor hen is het broedseizoen allang begonnen) in gezelschap van één toendrarietgans, een nieuwe soort voor Cronesteyn. Ook slobenden en wintertalingen komen op het baggerdepot af, net als de tureluurs en andere weidevogels die op de drassige grond veel makkelijker voedsel kunnen vinden dan op de droog gehouden weiden. De carolina-eend, langzamerhand een vertrouwde verschijning op Cronesteyn, heeft nu aansluiting gevonden bij een paartje nijlganzen.

De ooievaars laten zich af en toe op het nest bewonderen en ook de lepelaars zijn weer gearriveerd. Standvogels als de ijsvogel en de staartmees zijn druk bezig met het inrichten van hun nest. De rietgors zit weer te krassen in het riet; het gaat nog even duren voordat hij gezelschap krijgt van rietzangers en kleine karekieten.

De roofvogels zijn dit voorjaar goed vertegenwoordigd in het park: er is een paartje sperwer en een paartje buizerd gesignaleerd.

Tot slot een spannende nieuwe soort in het park: er is een patrijs gezien, we zijn heel benieuwd hoe dat verder gaat!

April/Mei 2016

Het voorjaar is eindelijk in volle hevigheid losgebarsten, ook in devogelwereld. De eerste zomergast die zich weer in het park laat horen is de tjiftjaf, die meestal voor half maart arriveert. Daarna volgen dan vrij snel de zwartkop en de fitis en in de loop van het voorjaar ook tuinfluiter, grasmus, braamsluiper, kleine karekiet, rietzanger en bosrietzanger. Althans, dat is het verhaal voor wat betreft de zomerse zangvogeltjes die we in Cronesteyn meestal aantreffen (en zo ook dit jaar); de weidevogels zijn natuurlijk ook zomergasten. Maar dit jaar lijkt het nogal stil in het weiland.

In april deden twee blauwborsten op doortocht het park even aan. Zewaren na een paar dagen weer vertrokken, maar ook zo'n kort verblijf bewijst de waarde van Cronesteyn voor vogels: tijdens de trek zijn er ook veilige en voedselrijke tussenstations nodig.

Op het baggerdepot ten noorden van de moerastuin was het in april nogaleen spektakel. Wintertaling, kleine plevier en watersnip waren al eens eerder in het park gesignaleerd, maar de steltkluut die zich dagenlang liet bewonderen was uniek en bleek een attractie voor vogelaars uit de zeer wijde omgeving.

Intussen wordt er door de meeste soorten serieus gebroed of zijn de jongen zelfs al het nest uit. Er zijn weer twee ijsvogelnesten bewoond, er is een torenvalkenkast bezet en overall zie je jonge ganzen, zwanen en eenden. Tot onze vreugde zit er eindelijk weer een bewoond boerenzwaluwnest bij de Tuin van de Smid en zijn ook de ooievaars (hebben inmiddels een jong gekregen) en de lepelaars (hopelijk minstens drie paar) aan het broeden.

Maar één vogel stelt ons voor een raadsel dit jaar: de holeduif. We horen hun bescheiden 'woe woe' al vele jaren in het park en het leek heel goed met ze te gaan. Vorig jaar zaten er maar liefst vier territoria in het Landgoedbos en twee in het Reigersbos; dit jaar lijken ze van de aardbodem te zijn verdwenen.

Tot slot een spannende nieuwe soort in het park: er is een patrijs gezien, we zijn heel benieuwd hoe dat verder gaat!

November 2016

Langzamerhand neemt de herfst bezit van het park. Als je aan de zuidkant over de weilanden uitkijkt, zie je het landgoedbos in prachtige kleuren op de achtergrond. De wintergasten beginnen te arriveren: enige tientallen Canadese ganzen, een paar dozijn krakeenden en honderdvijftig smienten zijn de kwartiermakers voor de soortgenoten die nog zullen volgen. De buizerds die je nu in het park ziet, zijn niet per se dezelfde als die er in het voorjaar broeden: 's winters krijgen we er altijd wintergasten bij.

De meerkoeten die elkaar in het voorjaar de sloot uit vechten, zijn nu weer heel sociaal en vormen grote gezellige groepen van zwarte bolletjes in het weiland. En dan zijn er nog de vogels die je alleen in de herfst en winter in het park ziet: de sierlijke witte verschijning van de grote zilverreiger en charmante vogeltjes als de kneu en de grote gele kwikstaart die komen profiteren van de voedselrijkdom in Cronesteyn.

Waarnemingen 2017

Februari 2017

Het is deze winter weer een gezellige drukte met wintergasten in het park. De smienten (compacte eendjes die je makkelijk kunt herkennen aan hun gefluit en aan het gouden voorhoofd van de mannetjes) zijn zoals altijd in de meerderheid, er zijn er meestal rond de 250. De grote groep van honderd krakeenden (zo groot als de wilde eend en te herkennen aan het gedistingeerd parelgrijs van de heren) die we in november hadden, is intussen geslonken tot vijftig in januari en tien in februari. De meeste meerkoeten zijn nog steeds in winterstemming en vormen grote groepen in het weiland, maar je ziet ook al paartjes in de sloten die hun territorium gaan verdedigen.

De hele winter kun je buizerds en torenvalken in het park tegenkomen en in december hadden we deze keer een heel bijzondere gast: een ruigpootbuizerd, ongetwijfeld afkomstig uit het hoge noorden. Veel gewoner, maar toch wel erg leuk om tegen te komen, was de groep goudhaantjes die zich in december in Cronesteyn meldde, de grote gele kwikstaart en de grote zilverreiger.

Ook voor diverse soorten ganzen heeft het park een belangrijke functie. Deze winter zagen we groepen van rond de vijftig ganzen per soort: grauwe, tamme en Canadese. Plus een handjevol Nijlganzen om het geheel wat exotisch cachet te geven. Bij de grauwe ganzen zie je in februari alweer duidelijk dat er paren zijn gevormd, het is tijd om te gaan broeden.

Zo denken de blauwe reigers er ook over, die zijn alweer druk in de weer op hun hooggelegen nesten in het Reigersbos. Je moet er niet aan denken in de storm die op dit moment over het land raast...

Weidevogels zijn er nu nog niet in Cronesteyn, maar dat zal niet lang meer duren. Er scharrelt alweer een ooievaar door het ruige grasland (zal het ze dit jaar lukken jongen groot te brengen?) en de zangvogels die de winter hier hebben overleefd, laten zich nu weer horen: de heggemus en de zanglijster zijn altijd de eersten en intussen hoor je ook mezen en groenlingen in het park. Laat het voorjaar maar komen!

Eind april 2017

Het voorjaar is nu op zijn mooist in Cronesteyn. Overal jong groen en bloesem. Ganzen en futen hebben al jongen. De ooievaars zitten op hun nest in de wei en de blauwe reigers nestelen weer luidruchtig in het Landgoed- en Reigersbos. De lepelaars komen altijd wat later, maar die zijn nu ook wel aan broeden toe.

De kauwtjes gaan massaal langs bij de schaapskudde om wol te halen voor hun nesten. Het ziet ernaar uit dat er zowel buizerds als sperwers in het park broeden dit jaar en ook de ransuilen zijn weer van de partij. Als je geluk hebt, zie je uit je ooghoek ineens het knalblauw van een ijsvogel boven de sloot voorbij flitsen. Deze polderjuweeltjes broeden weer her en der in het park, we hopen op drie nesten.

Na de tjiftjaf en de zwartkop zijn intussen ook fitis, tuinfluiter en rietzanger in het park gearriveerd. Als laatsten komen dan grasmus, bosrietzanger en kleine karekiet (de karekieten zijn er nog niet allemaal en de bosrietzanger moet nog komen). Ook het eerste visdiefje is weer gesignaleerd; die komen alleen in het park om te vissen. In de weilanden

en op de ruige stukken zijn kievit, grutto, scholekster en tureluur intussen aan het broeden of al met jongen in de weer.

Herfst 2017

Koud worden wil het nog niet, maar de wintergasten zijn gelukkig niettemin aan het arriveren. In oktober telden we 130 smienten, in november zaten we al boven de 200 en het zullen er nog wel wat meer worden. Verder zijn er intussen enige tientallen slob- en krakeenden te bewonderen, wat kuifeenden en natuurlijk veel ganzen. Het aantal Canadese ganzen is in een maand tijd naar de honderd gegaan, terwijl de grauwe gans bij de telling in oktober met 130 tegelijk aanwezig was en in november nog maar met 1 — waarschijnlijk een gehandicapte achterblijver terwijl de rest even naar een andere polder was doorgevlogen.

Cronesteyn wordt sinds jaar en dag gesierd door twee paar futen; dit jaar zwommen in oktober beide paren nog met jongen rond. De ijsvogels laten zich nog steeds regelmatig zien langs sloten door het hele park. Let in deze tijd ook op roofvogels: we krijgen er buizerds bij uit het noorden, er jagen torenvalken en sperwers en een enkele keer wordt er 's winters een havik gesignaleerd.

December 2017

Nog een paar leuke recente waarnemingen in het park: watersnip, wintertalingen, grote gele kwikstaart, grote zilverreiger, staartmezen, putters, sijsjes, boomklever.

De meeste zijn typische wintergasten, alleen staartmezen en putters hebben we ook in de broedtijd. De boomklever is voor zover we weten nooit eerder in Cronesteyn gesignaleerd en we hopen stiekem dat die nu gelijk ziet dat het een heel goed broedbiotoop zou zijn.